

## Algforskarssommar, rapport 8, vecka 33.

### - *Nytt fynd av elegant tångräka och många frågor.*

Det är så kul att läsa alla rapporter som kommer in från olika delar av vår långa svenska kust. I denna rapport har vi samlat lite frågor som kommit från våra flitiga algforskare och ett fynd av elegant tångräka i norra delen av Stockholms skärgård.

Jag har själv varit på västkusten under några veckor och inser hur olika miljön är i stort för blåstången. I Östersjön är blåstången verkligen skogen och växer från strax under vattenlinjen och blir sällan torrlagd, medan den är en av många tångarter på västkusten och bara finns i ett litet smalt bälte nära vattenlinjen. Risker att hela blåstångsbältet torrläggs under en längre lågvattenperiod på västkusten är stor och då drabbas och påverkas hela beståndet.



Bilden på den överväxta blåstången (till vänster) är tagen vid en favoritstrand på Tjärnö, nära Strömstad på västkusten. Tången är täckt av fintrådiga röd-, grön- och brunalg. Någon har tappat sin "foppatoffel" i havet. Färgerna i Östersjön går däremot i grönt och brunt och tånggruskorna är mindre påväxta, i alla fall lite längre ut i skärgården.

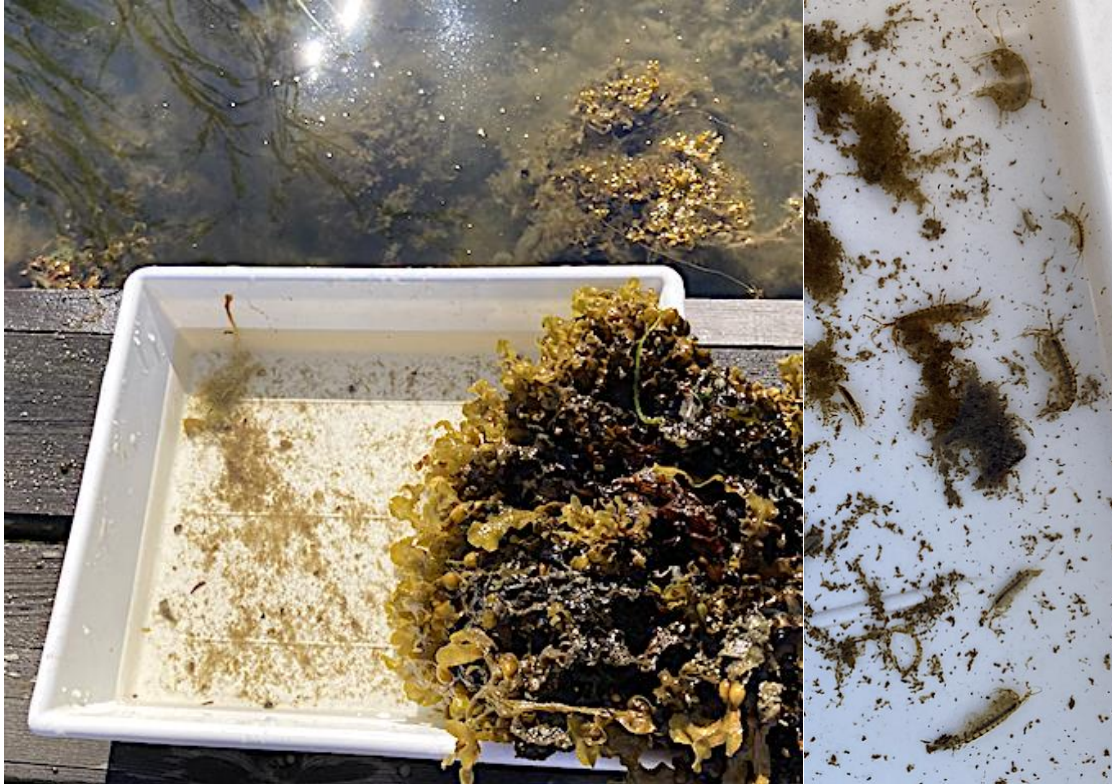


Bild från Vattungarna i ytterskärgården av Norra Stockholms skärgård. Foto: Robert Kautsky.



Från fästskivan växer det ut nya grenar när de gamla slits loss på hösten. Från min brygga i Råfsnäs på Rådmansö, också i norra Stockholms skärgård.

I Östersjön kan blåstången i den övre delen nära vattenytan skadas under längre lågvattenperioder på t.ex. våren. Men den har goda möjligheter att växa ut igen med nya grenar från fästskivan. Och på lite större djup sitter det gott om blåstångsplantor som kan föröka sig sexuellt.



Mycket grums och partiklar samlas på botten i baljan, men det finns också många smådjur.

Några av er har undrat varför det är så mycket små partiklar som gör att det blir grumsigt i vattnet när man skakar en tångruska för att kolla på vilka djur som gömmer sig där. Svaret är som vanligt inte helt enkelt – det kan vara så att det grumlas upp en massa små partiklar från botten om det finns en mjukbotten i närheten. De landar sedan på tången. Men det kan också vara fekalier, avföring från alla snäckor och kräftdjur med mera som lever i tången. Och det blir stora mängder fort, när tången står stilla i vattnet en lugn dag. Blåser det kommer avföringen istället falla ner på botten. Där blir det mat till några andra smådjur.



Här sitter en tånggråsugga och mumsar i sig av tarmalgerna som växer på stenen. Och samtidigt håller den på med att släppa en typiskt långsmal fekalie, eller en liten skit, (till vänster i bild).

Det finns många fina bilder att gå igenom. Nu senast kom det ett foto på tre tångräkor som trängs i baljan. När jag tittade lite mera noggrant så visade det sig att en var en **elegant tångräka**, *Palemon elegans*. Den kallas också för kortfingrad tångräka. De andra två var den **vanliga tångräkan**, *Palemon adspersus* eller långfingrad tångräka.



Nytt fynd av elegant tångräka från Rammskär, utanför Kapellskär i norra Stockholms skärgård. Det gäller att titta efter de blå-gul-randiga benen för att bestämma att det är en elegant tångräka. På vänster foto ligger den längst till vänster och på höger foto är den ensam tillsammans med tångmärlor, tånggråduggor, båtsnäckor och hjärtmusslor. Foto: Bo Hallman.

Elegant tångräka är en relativt ny art för Östersjön som håller på att sprida sig norrut. Går man in på **Artdatabanken** finns det bara några **få tidigare rapporter så långt norrut i Östersjön**. I Artdatabanken finns också en karta över fynden och när de gjorts.

Den har ökat sin utbredning under 2000-talet, så det är en art för alla som deltar i Algforskarssommar att hålla utkik efter och rapportera in till Artportalen. Så ut och kolla i tångruskor och rapportera in dina fynd!